

en taiwanesisk præsident komme på privat besøg i Danmark.

Der kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Niels Helveg Petersen: Er hr. Niels Helveg Petersen enig i det initiativ, der nu er aftalt med regeringen, om, at man fortolker de regler, der hidtil har været begrænsende, eller nogle har ment har været begrænsende, for, at en taiwanesisk præsident kan komme til Danmark? Er Det Radikale Venstre enig i, at vi nu forhåbentlig forbedrer de regler, sådan at den mulighed skabes, altså i modstrid med den holdning, som hr. Niels Helveg Petersen havde, da hr. Niels Helveg Petersen var udenrigsminister?

Første næstformand (Svend Auken):

Og så er det fru Anne Grete Holmsgaard, derefter hr. Søren Krarup og så hr. Niels Helveg Petersen.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt sige til hr. Niels Helveg Petersen, at der er absolut intet i den vedtagelse, vi har været med til at fremsætte forslag til, der ikke kan foregå inden for etkinapolitikken, så det synes jeg faktisk er et dårligt argument.

Det, den nok gør, er, at den opfordrer regeringen til at arbejde aktivt for, at Taiwan kan optages som observatør i WHO, og som jeg har sagt heroppefra før, er det ikke et brud med etkinapolitikken, men derimod et arbejde, der skal udføres inden for den ramme, men hvor man lægger sig aktivt i selen for, at man faktisk får inddraget Taiwan i det samlede organiserede sundhedsmæssige arbejde, som WHO udgør rammen om.

Jeg kan så til nød forstå, at hr. Helveg Petersen siger, at det havde været bedre med en varslet dagsorden, men nu er hr. Niels Helveg Petersen jo sådan en gammel rotte i faget, at han formentlig adskillige gange i denne her sal har stemt for og accepteret dagsordener, som blev fabrikeret undervejs i debatten, ellers ville vi jo også have en fuldstændig stiv debat, hvor intet kunne bevæge sig undervejs.

Kl. 18.15

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er begrebet etkinapolitik, jeg undrer mig lidt over. Jeg erkender jo, at jeg åbenbart har lagt for meget rent historisk i Taiwans udsmidning af FN i 1971. Men selve begrebet etkinapolitik, som

nu også hr. Niels Helveg Petersen forsvarer, begriber jeg ikke, for her har man at gøre med to Kinaer. Man har at gøre med en totalitær mastodont, der hedder Maokina, og man har at gøre med et mindre, demokratisk land, der hedder Taiwan. Hvad i alverden skulle dog tvinge en til at sige, at vi nødvendigvis må have et Etkina, i stedet for at man i respekt for, jeg vil sige, virkeligheden accepterer begge dele.

Jeg begriber ikke den holdning. Jeg forstår, at EU har lagt sig fast på den, og derfor er Danmark som EU-satellit også fastlagt på den. Men det er og bliver dog en urimelighed, som jeg vil sige samtidig er dybt umoralsk, fordi et frit demokrati dermed skubbes ud til fordel for et totalitært Kommunistkina.

Niels Helveg Petersen (RV):

Til det første spørgsmål fra hr. Peter Skaarup vil jeg da gerne sige, at som jeg hørte ministeren, var det, ministeren stillede i udsigt, at man inden for EU så på det element, der hedder besøgspolitikken. Man så på det. Jeg er også tilhænger af, at man prøver at se, om der er noget af det, der skal tages op til overvejelse og revideres. Det er jeg også tilhænger af. Om man så kan nå et resultat, ved jeg ikke, men jeg synes da, at det er en god idé at se på det.

Til fru Anne Grete Holmsgaard vil jeg gerne sige, at jeg ikke deler synspunktet om observatørstatus. Jeg tror, det forholder sig anderledes, nemlig at det netop ikke kan lade sig gøre i dette tilfælde. Det kan vi eventuelt dyrke lidt mere i et udvalg.

Lad mig så sige om vedtagelser, at jeg mener, at sager af denne type ikke egner sig vel til det. Jeg forstår, at der i Udvalget for Forretningsordenen gøres overvejelser om, at man skulle kunne afbryde en forespørgsel for eventuelt at udvalgsbehandle de spørgsmål, der er til behandling, for at undgå for meget improvisation om vigtige vedtagelser. Noget sådant er jeg tilhænger af.

Over for hr. Søren Krarup vil jeg gerne kvittere for, hvad han sagde om situationen i 1971, nemlig at han havde lagt for meget vægt på den side af sagen. Så vil jeg da i øvrigt sige, at jeg har siden fået at vide, at Makedonien, som anerkendte for et par år siden, har trukket sin anerkendelse tilbage. Sydafrika har gjort noget tilsvarende, ved jeg. Det har været et ganske klart mønster.

Selvfølgelig kan man, hvis man løsriver denne sag fra de bestemte politiske forudsætninger,